

ÉLETÜNK

A PÉCH ANTAL Bányipari AKNÁSZKÉPZŐ TECHNIKUM, A SZABÓ JÓZSEF GEOLÓGIAI SZAKKÖZÉPISKOLÁ
A Bányagépészeti és Bányavillamossági Szakközépiskola, Vájár Szakmunkásképző Intézet
KISZ BIZOTTSÁGÁNAK IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
/ I. évf. II. szám 1986 március /

A tartalomról:

A geológia
magszállotjai

Igy kezdődött

Gáll Istvánról

Hogyan lehetsz
vájárszakmunkás?

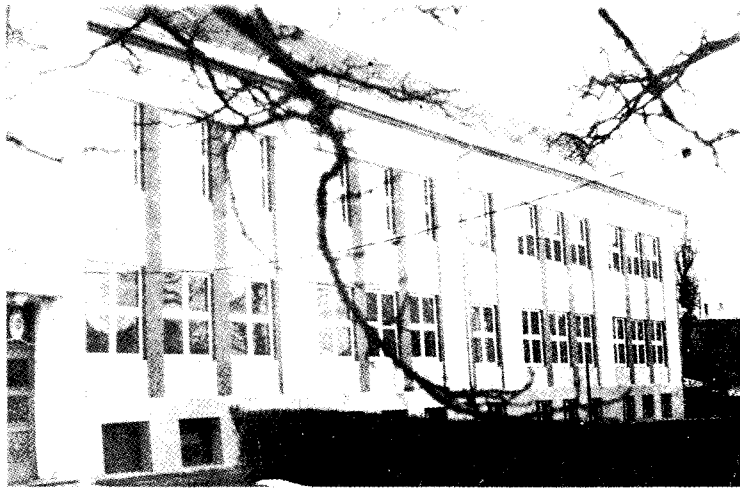


A KISZ kongresszus
előtt

Menzai illetan

Hogy mik vannak ?





A PÉCH ANTAL
BÁNYAIPARI AKNÁSZKÉPZŐ TECHNIKUM

rövid története

Iskolánkat Péch Antal, a nagy tekintélyű bányamérnök álmodta meg. Kezdeményezésére 1890-től kezdve létesültek hazánkban részint állami, részint magánjellegű bányaiskolák, amelyekben az érc- és szénbányák műszaki személyzetét képezték.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület 1893-ban Selmecbányán tartott közgyűlésén merült fel az a gondolat, hogy bányász műszaki középkáderek képzésére szakiskolát szervezzenek. Az elgondolás részleteit Péch Antal dolgozta ki. Az első ilyen szakiskola Wiesner Raymár pécsi bányaigazgató javaslata alapján Pécsbányatelepen nyílt meg 1896-ban "Állami Szénbányász Iskola" néven.

A bányamunka színvonalának emelkedése azonban egyre korszerűbb képzést kívánt az iskolától. Ezért 1930-ban az oktatás jelentős átszervezésére került sor. Az iskola új neve "Bányászati és Mélyfúrás Szakiskola" lett. Ezután már bányászati műszaki altisztek (segédtisztek) kerültek ki az iskolából.

1940-ben újabb nevet kapott az iskola. A szakiskolát ugyanis ipari középiskolává szervezték át "Magyar Királyi Péch Antal Bánya-, Kohó- és Mélyfúróipari Középiskola" néven. Dr. Boda Antal bányamérnök igazgatása alatt tagozatonként 4-4 osztállyal bányászati és kohászati tagozat alakult. (Továbbra is valamely közép- vagy polgári iskola IV. osztályának elvégzésével és legalább kétévi (600 műszak) üzemi gyakorlattal lehetett felvételre jelentkezni.) A tanulmányi idő 4 évre emelkedett. A tanulók ettől az időtől kezdve tanulmányaik befejezése után a középiskolai érettségi bizonyítvánnyal egyenlő értékű képesítőbizonyítványt kaptak, amely alkalmassá tette őket a bánya-, kohó- és mélyfúróüzemek tisztii beosztásának ellátására, továbbá mindazon állásoknak a betöltésére, amelyeknek elnyeréséhez középiskolai érettségi bizonyítvány szükséges.

1942-ben az iskolát az iparügyi miniszter Nagybányára helyezte át, ahol új épület várta a tanulókat 100 fő elhelyezésére alkalmas internátussal, 160 főt étkeztető menzával, 4000 kötetes szakkönyvtárral, díszteremmel és megfelelő szertárakkal. Három oldalról hatalmas ablakokkal megvilágított rajzteremben rajzolhattak a tanulók, de tornatermük nem volt. "Jó szerencsét" címmel 15x22,5 cm nagyságú, havonta megjelentetett diákújságot alapítottak, amelyben versenypályázatot is hirdettek.

A háborús események következtében 1944 októberében rövid uton kapott miniszteri rendelet alapján az iskolát Sopronba kellett telepíteni. A berendezés legnagyobb része Nagybányán maradt az irattárral és az

anyakönyvekkel együtt. Csaknem egyévi vázrakozás után a szerencsétlen sorsú iskola a soproni liceum épületében folytathatta működését.

1946. május elején az iparügyi miniszter rendeletére az iskola Diósgyőrbe költözött, ahol az akkori iparostanonc-iskola néhány helyiségében helyezkedett el.

Az újabb költözésre nem sokáig kellett várniuk a tanulóknak

Az 1947. június 30.-i iparügyi miniszteri rendelet Pécsre helyezte az iskolát a Nagy Jenőről elnevezett honvéd laktnya egyik legénységi épületébe. Egyidejűleg Szabó Ernő, a kiváló bányamérnök lett az iskola igazgatója.

A költözéssorozat azonban itt sem ért véget. 1949. februárjában Tatabányára került az iskola. Az épületben korábban a polgári iskola működött. A tanítás itt 1949. március 3.-án indult meg.

Az iskola szervezete, elnevezése azonban továbbra is gyakran változott. Az 1949-50 tanév kezdetétől "Bányaipari Aknázképző Középiskolának" nevezték iskolánkat. Megalakult mellette az "Ipari Gimnázium Bányaipari Tagozata", amelybe az általános iskola 8. osztályának elvégzése után vették fel a tanulókat.

Az 1950-51 tanévtől az aknázképzés az "I. sz. Bányaipari Technikum" elnevezésű iskolában folyt. A fiatalok tanulóik iskolájának neve "Bányaipari Technikum" lett. Ebben az évben került sor az iskola bővítésére. 1 300 000 forint beruházási költséggel jobbról és balról új szárnyakkal bővült az épület.

Az 1953-54 tanévtől ismét új név került az iskola kapujára: "Aknázképző Technikum". A fiatalok iskolája a "Bányaművelő Technikum" nevet kapta, és Kemes János igazgatása alatt működött. Pénzügyi vonatkozásban a két iskola közös irányítás alá került.

1955. október 22.-én közös névadó ünnepség rendezésére került sor. Az aknászok iskolája a "Péch Antal Bányaipari Aknázképző Technikum", a fiataloké a "Péch Antal Bányaipari Technikum" nevet kapta.

Az 1957-58. tanévben az általános iskolából megszűnt a beiskolázás. A két iskola Szabó Ernő igazgató vezetésével közös igazgatás alatt egyesült. A fiatalok tanulmányainak befejeztével a "Péch Antal Bányaipari Technikum" automatikusan megszűnt.

1961. november 1.-től az iskola Perger István igazgató vezetésével "Péch Antal Bányaipari Aknázképző Technikum" néven működik.

A SZABÓ JÓZSEF
GEOLÓGIAI SZAKKÖZÉPISKOLA
rövid története



1951-ben kezdődött meg a magyarországi középfokú geológus oktatás a Vegyipari, Ásványbányászati és Geológiai technikumban, az I. osztályban. Azelőtt csak tanfolyamokon volt ilyen képzés. Mivel az iskola csak nyár közepén alakult meg, az osztályba egyetlen tanuló -Bognár László- jelentkezett a geológia iránti érdeklődése miatt. A minisztérium a következő tanévre Budapestre, az ottani vegyipari technikumba helyezte át az iskolát. Ekkor Barátosi József lett az igazgató, aki sokat fáradozott iskolánk hírnevéért és a tanulók szakmaszeretetéért.

Az 1953-54-es tanévben a sulis egyre növekvő létszám miatt Kőbányára költözött egy önálló épületbe. Ekkor már három osztálya volt. Az iskolához kinevezett első tanár Makyasovszky Jenőné.

1955. április 4.-én a technikum felvette a Szabó József nevet. Az első osztályból 27-en szereztek geológus technikus oklevelet. Közülük 21 még mindig a szakmában dolgozik, 10 az első munkahelyén.

1956. március 15.-én avatták az iskola zászlaját. Ekkor tartották az első iskolanapot, ahová minden évben elmehtek a végzett diákok. Ekkor -Szabó József születésének évfordulójára- megkoszorúzták iskolánk névadójának sírját a Kerepesi temetőben. Az 1954-55-ös tanévben Albertfalvára költözött a sulis. Itt is működött 22 évig, míg mai helyére nem került.

Dr. Medgyes Béla vette át az iskola vezetését. A végzett tanulók az üzemekben is jól megállták a helyüket.

Geofizikus oktatás csak 1968 óta folyik. Ekkor lett a technikumból szak-középipiskola. Az iskolába jelentkezők száma mindig sok volt. Ezeket eleinte felvételi kiránduláson is vizsgáztatták. A kirándulásokat a legjobb tanulók vezették és itt győzdhettek meg a jelentkezők fizikumáról, érdeklődéséről a geológia iránt - emlékszik vissza Bognár tanárnő, iskolánk legelső osztályának egyik legjobb tanulója.

A sulis szerződést kötött a Tanszergyártó Vállalattal a magyarországi ásványok és kőzetek leszállítására.

Ezeket a tanulók gyűjtötték, s faragták ki kézipéldánnyá. A kapott pénz egy része a diákokhoz került, másik részét az iskola használta fel. A Magyar Nemzeti Múzeum földtani versenyeket rendezett a sulis tanulóinak részére. Itt csak a legjobbak vehettek részt, akik az előzőleg rendezett házi-versenyen a legjobban szerepeltek.

Az 1975-76-os tanév már Tatabányán folyik. Mindössze a két negyedik osztály tanul továbbra is a fővárosban. Az iskola megalakulásának húszéves jubileumán - 1971-ben rendezték meg az utolsó iskolanapot.

Nagy jelentőséget tulajdonítottak és tulajdonítanak ma is a terepgyakorlatoknak. Az első terepi kirándulások nagyon romantikusan teltek. Bognár tanárnő erre így emlékszik. "Mindig nagy batyukkal keltünk útra. Mindent cipelnünk kellett, mert teljesen önellátóak voltak ezek a terepgyakorlatok. Rengeteget gyalogoltunk, hiszen vonattal mentünk mindenhová. Vittünk sátrakat is, s ahol ránk esteledett, ott táboroztunk. Pl. 2 nap alatt jártuk végig a Balaton-felvidéket és a Velenicei K.g-et. Egyik nyári kéthetes gyakorlat alkalmából fedeztük fel Badacsonyan a nagykeping területét, ahol mi táborozhattunk először. A gyakorlatokra az iskola biztosított kezeslábas munkaruhát és a sátrakat. A mostoha körülmények és a nagy fegyelem ellenére nagyon jól éreztük magunkat. Am sajnós a mai fiatalok egy ilyen "életért" már nem lelkesednének, vagy csak nagyon kevesen."

Említésre méltóak a külföldi terepgyakorlatok. Az NDK-ba és Csehszlovákiába cserealapon utaztak el a tanulók. Az NDK-ban megnézhatték a tengert, Csehszlovákiában a magas hegyeket.

Az 1985-86-os tanévben iskolánkban újra beindult a technikusképzés.

A geológia megszállottjai

A geológia tudomány történetének kevésbé ismert egyénisége Semsey Andor, a magyar őslénytán és földtan legnagyobb magyar mecénása. Regénybe illő magyar karakter, dúsgazdag földbirtokos. Milliói vannak, de koldust meghazudtoló módon veri fogához a garast. Ha leül, soha nem mulasztja el, hogy újságot rakjon a nadrágja alá, hogy az ne kopjon.

Egész vagyonát egyetlen szenvedélyére szánta: a geológiára. Minden jövedelmét a Magyar Nemzeti Múzeum ásvány-és őslénytárára és a Földtani Intézet felvirágoztatására fordította. Hallatlan összeget, több mint 2 millió koronát fordított erre a célja, jól együttműködött egy másik megszállottal, Krenner József mineralógussal, aki a MNM ásványtárának vezetője volt. Ő rendelte meg a világ minden részéről a legszebb őslénytani, geológiai leleteket. Semsey szó nélkül fizette. Volt olyan eset, hogy egyedül álló kristályt több múzeum szeretett volna megszerezni. A Nemzeti Múzeum megrendelése 5 perccel előbb érkezett Newyorkba, mint az utána következő Britis Múzeumé. Krenner mániákusan szerette a szép kristályokat, egyszerűen eldugta Semsey és az igazgató elől. Később ő lett a múzeum igazgatója. Kettőjük együttműködéseként létrejött a világ egyik legnagyobb ásványgyűjteménye Budapesten. Sajnos ez a világhírű gyűjtemény 1956-ban elpusztult. A Nemzeti Múzeum kigyulladt és az épületnek épp az a része égett ki, ahol a gyűjtemény volt.

Nemcsak pénzét áldozta szeretett tudományára, hanem annak aktív művelője is lett. Elvégezte a geológia szakot, később a Tudományos Akadémia tagja lesz Semsey Andor.

Emlékezzünk tisztelettel a két tudós megszállottira és szellemük legyen iránymutató nekünk is.

Őket nem lehetett a középszerűség börtönébe zárni. Nagy emberek voltak, emberi mivoltuk minden gyenge pontjával együtt.



KRENNER JÓZSEF



SEMSEY ANDOR



GAJDOS SÁNDOR tanár úr -
44 évi munka után, melyből
35 évet az Aknásképzőben
töltött - nyugállományba
vonul.
Ez alkalomból őszinte szív-
vel, nagy tisztelettel ki-
vánunk hosszú, egészséges
életet és csendes, békés
mindennapokat!

HÉT KÉRDÉS OROVA TANÁRNÓHÓZ

I. Indiszkkrét kérdés:

- Mikor született ? 1982 január 30-án.
2. Hol végezte iskoláit ? Tatán az Eötvös József
Gimnáziumban érettségiztem
1980-ban. Szegeden a József
Attila Tudományegyetem
Természettudományi Karának
Matematika-fizika szakán
végeztem 1985-ben.
3. Volt-e valami titkos vágya, Igen, volt néhány. Fedrász,
elképzelése, mi lesz ha mérnök, tanár, stb.. Sokáig
"nagy lesz" ? Bp-i Műegyetemre szerettem
volna menni, aztán mégsem...
4. Miért éppen a matematika- Már kora gyermekkorom óta
fizika szakot választotta? nagyon szerettem a matematikát.
5. Hogyan került iskolánkhoz? Lakóhelyemhez /Tata/ közeli
állást kerestem, s álláskere-
ső levelemre először a GEO-tól
kaptam ajánlatot.
6. Impreszziói, tapasztalai Vidám az iskola légköre, csak
iskolánkról, diákjairól ? a diákjai kicsit lusták, nem
tanulják a matematikát.
7. Van-e valami kedvenc szó- Szeretek olvasni, színházba
rakoazása, hobbyja ? járni, táncolni és ujabban
barlangászom is.

Igy kezdődött

1935 májusában a bicskei katolikus elemi iskola harmadik osztályában a tanító meg-
kérdezte, hogy ki mi akar lenni, ha megnő. Én azt feleltem, hogy matematika tanár.

-Talán számtan tanár - mondta ő.

-Nem! Matematikai tanár - feleltem.

Felállt és oda sétált a padhoz, ahol ültem.

-Szóval számtan tanár akarsz lenni?

Nem számtan, hanem matematika tanár, - mondtam csökönyösen.

Úgy!

És két nagy pofont lekent.

Valahogy így kezdődött tanári pályafutásom.

Pesten jártam gimnáziumba és szerencsésnek mondhatom magam, mert nagyon sok kiváló
tanár tanított. Az alsó négy osztályban Rédei László, a későbbi szegedi egyetemi ta-
nár oktatott a matematikára, a felső négyben Kárteszi Ferenc, aki a felszabadulás
után a budapesti egyetem ábrázoló geometria tanszékét vezette.

Egyetlen gyerek voltam, nem voltunk gazdagok, de hiányt sem szenvedtem semmiben.
Kedvvel tanultam, jobban mondva azt tanultam mindig, amihez kedvem volt. A Középi-
skolai Matematikai Lapok feladatainak szenvedélyes megoldója voltam, de sok minden más
is érdekelt: irodalom, zene, filozófia, sport. Kb. 15 éves koromban karmester szeret-
tem volna lenni, -de aztán elmúlt. Mivel rengeteg dolog érdekelt, szigorúan beosztot-
tam az időmet, hogy mindenre jusson. Tizennégyévesen versenyszerűen úsztam, majd ko-
sárlabdáztam, végül a labdarúgásnál kötöttem ki. Még kezdő tanár koromban is igazolt
játékosként kergettem a labdát.

1944-ben érettségiztem, és a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészettudo-
mányi karára iratkoztam be. 1949-ben kaptam oklevelet, de már gyakorlóéves koromban
Tatabányára kerültem, és a gimnáziumban kezdem tanítani. Az egyetemen olyan kiváló
tanáraink voltak, mint Fejér Lipót, Reisz Frigyes, Kerékgyártó Imre, Turán Pál, matema-
tikából Békési György (a későbbi fizikus Nobel-díjas) Novobáczki Sándor fizikából.
Három évig tanítottam a gimnáziumban. 1951-ben kerültem ehhez az iskolához, és ez a
35. tanév, melyet itt töltök. Harmincnyolc éves tanári pályám alatt több tízezer embert
tanítottam, akik ma az országban a legkülönbözőbb munkahelyeken és beosztásban dolgoz-
nak. És ha egy nyugdíjba készülő tanár számára van megnyugtató, akkor talán az, hogy
fogyatkozó erejének egy-egy kis darabja tovább él azokban, akiket tanított.

GÁLL ISTVÁN - életrajz

Egy íróra szeretnénk felhívni a figyelmeteket, kinek háza előtt naponta többször is elmentek.

Gáll István (1931-1982) húszéves koráig Tatabányán élt, majd sorkatonaként a határőrségnél szolgált: a bányavárosban eltöltött ifjúság és a katonaság erősen meghatározta élményvilágát, írásainak tárgyát.

Igy vallott magáról:

"A felszabadulás utáni prózáírók második nemzedéke, az enyém, az ötvenes évek elején kezdtem írni, és egy nagy társadalmi törésvonal -1956- két partján jelentünk meg az irodalomban. A harmincas évek végére jól emlékszünk, a háború legérzékenyebb kamaszkorunkban zajlott körülöttünk, a felszabadulást már tudatosan értük meg, fiatalságunk a "fényes szellők" ideje, emberi és írói kibontakozásunkat megnehezítette a személyi kultusz, reménykedtünk és kétségbe estünk 1956-ban. Ez a három évszám: 1948, 1950, 1956 az a három tájékozódási pont, amihez be lehet tájolni életünket és írásainkat. És kell e nagyobb szerencse egy prózáírónak, mint hogy történelmi időkbe születik bele?"

Gáll István művei: Garabonciás diák (verses kispikák, 1954), Patkánylyuk (két kisregény 1961), Kétpárevezős szerelem (elbeszélés - ciklus, 1962), Rohanók (1968), A napimádó (1970), Az öreg (1975), Április bolondja (1976), A ménesgazda (1976), Vaskor (1980) stb. 1978-ban Kossuth-díjjal tüntették ki.



GÁLL ISTVÁN

RÉSZLET GÁLL ISTVÁN ÁBÉCÉ CÍMŰ ELBESZÉLÉSÉBŐL

"A háború utáni évek gyors politikai változásaiban apám Pesten rekedt, én pedig önálló felnőttként, némileg sértetten, hogy még iskolára köteleznek, az újonnan alakult tatabányai gimnáziumba jártam. Nem túloztuk el a tanulást. Lázás és zavaros időszak következett, délutánoként a telepi párthelyiségekben biliárdoztunk, székeket tologattunk az előadásokhoz, gyűléseztünk, tüntetést szerveztünk, hiszen államosítások, kitelepítések, pártközi harcok folytak, kerékpáros futárokként repkedtünk a megyében. A szikra sorozatban kiadott kis vörös füzetekből tanultuk a marxizmus ábécéjét. Ebből lett a baj. Az én személyes kis "konceptió pöröm". Ötven tavaszán érettségi előtt, beidéztek egy sebtiben toborzott tanári konferenciára, és fél óra múlva kirúgtak az ország összes középiskolájából. Ürügyet erre az adott, hogy Sztálinnal a leninizmusról írott brosúráját az osztályban vitatva az ellentétes nézeteket bölcsen így akartam szintetizálni: Lenin volt az alkotó zseni, utódja pedig csak megvalósító, nagy végrehajtó. Apám világosított aztán fel, hogy csupán egy mechanikus, központilag elrendelt tisztogatás komikus áldozata vagyok; kizárásomat a Közlönyben apró betűvel szedett sorstársaim százai között mutatta meg. (Nyomtatásban ekkor jelent meg először a nevem.) Minden iskolából ki kellett valakit csapni, egy "nem munkásszarmazású" végzős diákot; az éleledő osztálynarcban rendelkezett így a minisztérium. De a sebtiben toborzott, Rákosiról elnevezett, különbözőzeti vizsgás bányászfiúkkal gimnáziummá emelt osztályban ugyan ki nem volt munkásszarmazású? Legfeljebb névadónk a falon. Elestem a továbbtanulás lehetőségétől, de a legtöbb tantárggyal hadiállamban állván, úgyis csak a Testnevelési Főiskola imponált nekem. Mint minden sokat olvasó fiú, férfias életről képzelegtem. És ezt hamar megkaptam: besoroztak és vittek a határőrséghez. Ekkor zárult le a határ, háború lógott a levegőben, világsszer- te eszeveszett katonai készülődés, sietős hadseregfejlesztés folyt.... Öt évig éltem katonák között. Hogyan lehetett ezt elviselni? Sőt szeretni? A társak miatt. Meg hogy fontosnak hitt dolgok történtek velünk. A játékszabályok pedig kiismerhetők, és mindenkire kötelezőek voltak. Azért néha nyomasztó álmaim vannak. Riasztanak a határról, hogy megsérült a műszaki zár. Száguldunk ki a prérre Illés őrmesterrel. Szálas termetű, kevés beszédű fiú, a fejét mintha szekercével nagyolták volna ki egy fahaszábból. A legjobb aknász, akit valaha is láttam. Leszerelés helyett továbbszolgálóként bent maradt. "Elvették" a földjüket, a térszbe nem megy haza. Az aknamezőn túl, a drótkerítésen lógva szarvast találtunk, egyik lába elrobbant, nem tudott átugrani. Utat kéne hozzá nyitnunk, de addig is vergődjön? Illés - mintha az ő istállójából bitangolt volna el ez az állat - merev arccal nézi. Mozdulok, hogy megadjam a kegyelemlövést: odamegyek és a szemébe lövök. Így szoktuk csinálni. De az őrmester elkapja a karom. Egy megbontatlan aknamezőn át lépkedni (ha ismerjük is a telepítési rendszert) szabálytalan, mert veszélyes. A katonaság ősi, íratlan törvénye, hogy a nagyobb veszélyt a parancsnok vállalja. Belépked hát a szarvasig, csakhogy a döglődő állat megrémül utolsó erejével dobálni kezdi magát a zengő drótok között. Illés óvatlanul hátrál, robbanás, és már ő is ott lóg a dróttakadályon a szarvas mellett. Mire kicipeljük a sofőrrel, s feltuszkoljuk a nagy testet a weaponra (teherdzsip), majd a fityegő alsó lábszár fölött nadrágszíjjal szorított kötetét ügyetlenkedünk a combjára, és az úttalan mezőn végre bukdácsolni kezdünk lakott hely irányába - az őrmester félhalott. Arca, mint a lakodalmas kendő, olyan fehér. Hátul, a vaslemezzel borított platón ülök, fejét az ölemben tartom, hogy ne koogjon oda a fenéklemezhez. Szakadni kezd az eső."

Balogh Károlynak hívnak, 1968-ban születtem Szabolcs megyében, Csengerben. Gacsályban lakom, ott kezdtem el az első osztályt. Ötödikes koromban úgy döntöttem, hogy vágár leszek. Azért is ötödikes koromban, mert nagybátyám már ekkor ide járt Tatabányára. És én is ide szerettem volna jönni. Elérkezett a nyolcadik osztály, amikor már pontosan kellett dönteni, ki, hova jelentkezik tanulni.

Nekem már könnyű volt a választás, mert már eldöntöttem, hova megyek tanulni. Végül is Tatabányára jöttem vágártanulónak. A nagybátyám sokat mesélt róla, hogy milyen a bánya, és én nagyon kíváncsi voltam rá. Mások is azt javasolták: olyan szakmát válasszak, ami férfinak való.

Az első osztályban még nem járhattunk le a bányába, míg az Általános Bányászati Bizottsági Szabályzatból le nem vizegáztunk. Már nagyon vártam, hogy lemehessünk, nagyon kíváncsi voltam, milyen a bánya. Milyen ott lenni, és mit dolgoznak ott. Mikor a légajtókon átmentünk, elénk tárult az első vágat, ahol a gépzúgást hallottuk, egymás szavát alig értettük. Ezen a vágaton szállították ki a külszínre az ásványi vagyont.

Mikor beljebb mentünk, akkor láttuk a csapatokat dolgozni a munkahelyükön. A vágatok hatalmas vasgyűrűkkel voltak biztosítva. Sok helyen még a vas is el volt törve. Óriási nyomás nehezedik a biztosító szerkezetekre. Tovább haladva be-mentünk egy frontra, ahol nagy tömegben termelik a szenet. Ez volt a legnagyobb élmény számomra. Itt hatalmas gépek vágják a szenet, az embereknek csak biztosítani kellett.

Második évben már gyakran lejártunk, meg kellett ismerni a bányát és már dolgoztunk is, mert ott dőlt el, ki, hova megy dolgozni.

Harmadik osztályban szakmánybérért dolgozunk, 2600-3000 Ft-t is kapunk. Aki három évben jó teljesítményt ér el vagy a szakmunkásvizsgát jó eredménnyel teszi le, annak van le-
hetősége a továbbtanulásra.

Én megszerettem a bányászszakmát, nem bántam meg, hogy ide jelentkeztem.

A szakmát azért szeretem, mert férfi- munka és változatos, sokrétű. Az egyik legjobb iskola, ahol bármilyen szakmát meg lehet tanulni. Én úgy döntöttem, hogy továbbtanulok, természetesen ez még függ a vizsgák eredményétől. Ha nem jön össze, akkor maradok bányász.



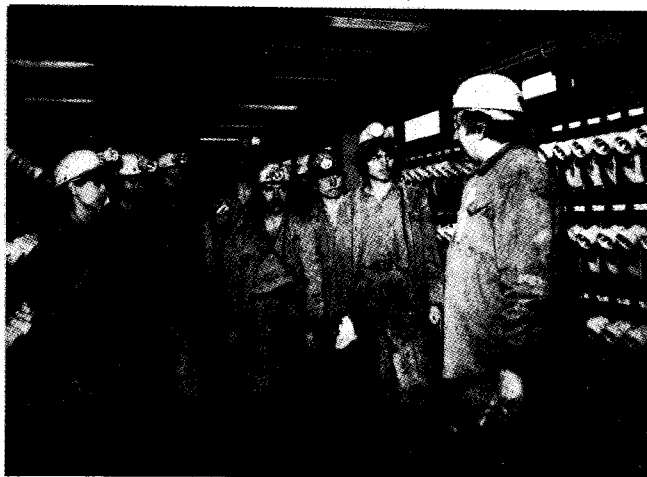
EGY NAP A BÁNYÁBAN

Az üzembe érkezünk 6 órakor, átöltözünk, reggelizünk. 7 órakor szállunk le a bányába. Mikor megérkezünk a munkahelyre, - ez a 20-as frontfejtés -, megkapjuk a beosztást, megtervezzük a munkát. 2 fő megy a főszállító vágatba, 2 fő a frontszárnyra és 2 fő pedig a légvágatba.

Célunk: minél több mennyiségű szén felszínre juttatása.

Munkafolyamat: A szénmosó beáll vágásba /EDV/, ez két marótárcsás gép. Az egyik tárcsa a felsőpadot, a másik tárcsa az alsópadot marta.

A gép elindul a front elejétől a vége felé. Mikor elhaladta gép közvetlenül utána lépünk be a pajzsokkal. Mikor felért a gép a front végére, ott megfordul és jön vissza takarító menetben. Ha visszaér a gép, kezdődik a beszerelés.



Ez abból áll, hogy a kaparót a szénfal felé toljuk hidraulika segítségével. A gép visszaáll lomtra, és beszereljük a meghajtóművet, mely az egész kaparót működteti. Ha ez is megvan, belépünk két vágatkereszteződés pajzsba. Ha elvégeztük, a gép kezdheti előlről a munkafolyamatot. Ez egyciklus. Ezt egy műszak alatt 2-3-szor végezzük el, ha nincs semmi baj, pl. törés, láncszakadás/ akkor talán 4-szer is. Műszak végén megbeszéljük, hogy ki mit dolgozott, s ennek megfelelően kapunk 3 jegyet: Kiszállás fél 1-kor van. Kiszállás után leszerelünk és a "birodalmunkba" megyünk, ami a tanulóké. Elezünk egycigarettát, megesszük a maradék ennivalót s aztán megyünk fűródni. A busz fél 2-kor indul, amin mindenkinek jó kedve van.



HOGYAN LEHETSZ

A vájár szakmunkásképzés 1980-81-es tanévben került a tatabányai Péch Antal Bányai-
ipari Akadémia Technikumhoz. Ezt a döntést részben az is indokolta, hogy a szak-
munkásképzés egy "bányász" iskolához kerüljön.

A bányász munkája eléggé ismeretes. Célja a hasznosítható ásványi anyagok, ércék és
kőzetek kitermelése és felszínre juttatása. Munkája sokrétű, gyakorlati és elméleti is-
meretanyag elsajátítását, s bizonyos készségek kifejlesztését teszi szükségessé.

A vájár szakmunkásképzés szorgalmi ideje 3 év. A tanulók kéthetes ciklusban vesznek
részét elméleti és gyakorlati foglalkozásokon, mindhárom évfolyamban. A jó gyakorlati
munka elvégzéséhez szükséges elméleti ismereteket a bányaművelésben, geológia, bányá-
géptan, munka- és környezetvédelem, bányavillamoságtan, szakrajz, fizika, matematika,
magyar és történelem tantárgyak tanulásából merítik.

A szakma műveléséhez olyan tapasztalati fogások ismerete kívánatos, amelyek csak
rendszeres gyakorlati munka során sajátíthatók el. E célt szolgálja a gyakorlati ok-
tatás, melyet a nagygyűlései bányüzemben kialakított munkahelyeken végeznek.
A gyakorlati képzést több évtizedes tapasztalattal rendelkező technikus szakoktatók
irányítják. Kezdetben a legegyszerűbb módszerek elsajátítása a cél, később mindinkább
eljutnak a szakszerű munkavégzés megismeréséhez.

A tanulmányi idő alatt igen sok erkölcsi elismerésben, illetve magas anyagi juttatás-
ban részesülnek a tanulók.

Tanulmányi előmenetelüktől függően ösztöndíjban részesülnek az alábbi táblázat
szerint:

évfolyam	Az ösztöndíj összege forintban				
	elégtelen	elégséges	közepes	j ó	jeles
I.	50,-	200-300	300-400	400-500	500-600
II.	50,-	300-400	400-550	550-650	650-750
III.	50,-	300-500	500-700	700-900	900-1000

Ezen felül a tanulmányi eredménytől függetlenül 200,- Ft ösztöndíj kiegészítést
kapnak. A Szénbányák Vállalatával szerződést kötő tanulókat a vállalat társadalmi
ösztöndíjjal is segíti. A társadalmi ösztöndíj alapösszege 700,- Ft, amely ösz-
szeg a tanulmányi előmenetel alapján így módosul:



VÁJÁR - SZAKMUNKÁS?

tanulmányi eredmény	alapösztöndíj Ft	emelkedés mértéke %	összesen Ft
elégtelen	-	-	-
elégséges	700,-	-	700,-
közepes	700,-	15	805,-
j ó	700,-	30	910,-
jeles	700,-	40	980,-
kitűnő	700,-	50	1050,-

Az első és a második évfolyamban végzett eredményes tanulmányi munka után a harmadik évben teljesítménybérben dolgoznak, amely a fentiekén kívül komoly anyagi előnyöket biztosít számukra.

Tanulóink évente tanulmányi kirándulásokon vesznek részt. A Szénbányák Vállalat Szakszervezeti Bizottsága négy tanulót az elmúlt évben 15 napos franciaországi úttal jutalmazott.

A város sportéletében kiemelkedő helyet tölt be a TBSC. Az egyesület több olimpiai, világ és európa-bajnokot adott a hazai sportmozgalomnak. Ezek közül meg kell említeni Földi Imre súlyemelőt, aki szintén vājártanulóként kezdte pályafutását. Akik tehetséget és hajlandóságot éreznek a sportoláshoz, lehetőségük nyílik e téren is.

Iskolánkba a nyolc általános osztályt végzett egészséges, fizikailag is rátermett fiatalokat várjuk. Nagy örömmel fogadjuk a bányász szülők gyermekeit. Az ország más részeiről érkező tanulókat kényelmes kollégiumban, kulturált körülmények között helyezük el.

A végzős fiatalok a helyben levő Péch Antal Bányaiipari Akadémia Technikumban folytathatják tovább tanulmányaikat.

A tovább tanulni nem szándékozók szakképzettségüknek megfelelő munkakörben, mint vājár szakmunkás helyezkedhetnek el a vállalat bányüzemeinél. A bányamunka megbecsülését tükrözi az a tény is, hogy szeptember 6.-át - az 1917-es tatabányai csendőrsortűz emlékére - bányásznappá nyilvánították.

A régi korszerűtlen bányászkolóniákat felszámolták, helyettük modern lakások épülnek. A vállalat és a város vezetői ezzel kívánják elősegíteni a bányászfiatalok letelepedését és családalapítását.

Iskolánk és a tatabányai Szénbányák az ország legnagyobb és egyik legjobb minőségű barnaszén adó szénmedencéje várja azokat a fiatalokat, akik hivatást érznek e szép, de kissé nehéz vājárszakmához.

Komárom megye székhelyén, Tatabányán van az ország egyetlen Bányagépezési és Bányavillamosági Szakközépfiskolája. Évenként 1 évfo - lyam indul bányagépezés, vagy más néven bányaelektrolakatos szakon.

A szakma magában foglalja a bányabeli gépek javítását, karbantartását, felújítását mind gépezerei mind pedig villanszerelési szempontból. Rendkívül érdekes, változatos munka, mégpedig azért, mert a munkások veszélyes munkahelyen veszélyes munkát végeznek. Felelős munka, mert emberek élete függ a gépek műszaki állapotától. A legmodernebb technika a világ minden műszaki területére behatolt, így a bányászat sem lehetett kivétel. Egyre nagyobb tervekkel kell teljesítenie a bányászoknak, ehhez ma már nem elég a csákány a szivlapát.

Rendkívül, csak bányabeli munkára alkalmas gépet fejlesztettek ki a külföldi cégek. A magyar bányákban is ezekkel a gépekkel teljesítik a fésített tervekkel. Mivel a bányagépezés elektrolakatos szakmát végzett emberek javítják ezeket a gépeket, nekik is haladniuk kell a fejlődéssel. Mindig új és új szerelési módok következnek, ezeket el kell sajátítani. Az iskolai oktatás nem kíván szupergyereket, csak olyan tanulókat, akik képesek lesznek az életben megállni a helyüket, fegyelmeltettek, rájuk lehet bízni a felelősségteljes munkát.

A felvétel az iskolában történik, felvételi vizsgát kell tenniük a jelentkezőknek matematikából, fizikából, magyar nyelvi és irodalmi ismeretekből. Ezen kívül orvosi vizsgálaton kell részt venni.

A tanítás az iskolában reggel nyolc órakor kezdődik, addigra a tanulóknak el kell helyezkedniük a tantermekben, elő kell készülni az órákra. A tanuló a humán tantárgyakon kívül szakmai tárgyakkal is megismerkedik. A szakmai tárgyak az első osztályban: géptan, mechanika, elektrotechnika. Az új tantárgyak rendkívül érdekesek, felkeltik a tanulók érdeklődését a műszaki dolgok iránt. A további évfolyamokon az elektrotechnika és a géptan a fő tantárgy, ezeken kívül anyagismereti,

bányaművelésbeli, bányavillamoságtani ismeretekkel lehet a tanuló gazdagabb. A szakmai gyakorlat hetente egy nap, a harmadik osztályban pedig kettő.

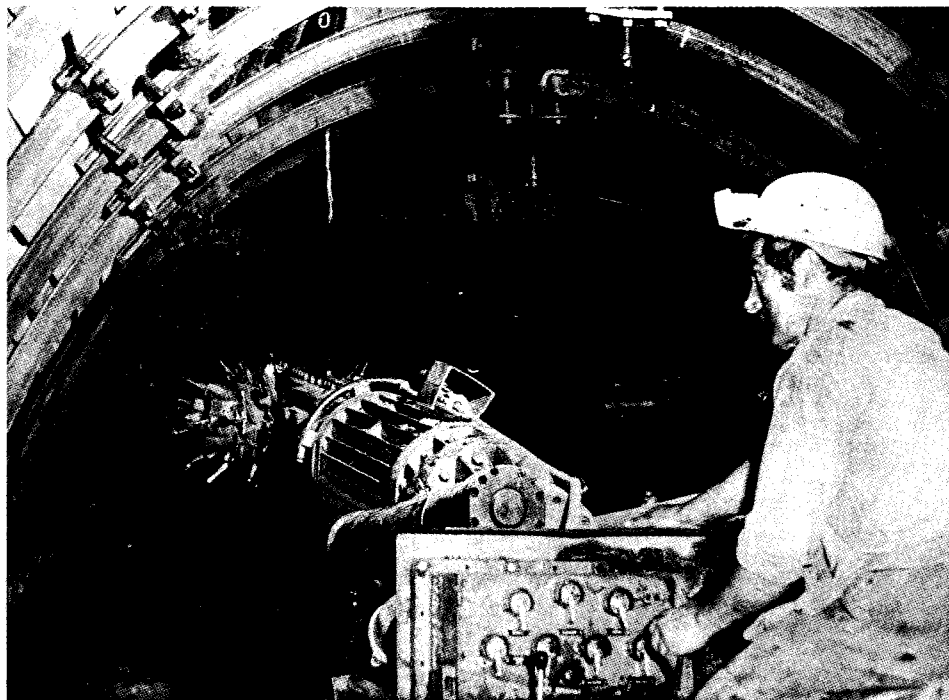
Az első két évben a tanulók a szakmai gyakorlat napjait műhelyekben töltik. A Központi Műhelyüzemben jól képzett szakoktatók és szakmunkások segítségével történik a gyakorlati oktatás. Nyáron egy hónap kötelező gyakorlatot kell letölteni brigádoknál, ahol a tanulót igen komoly feladatokkal is megbízzák. Itt már tényleges munkát végzik, ugyanúgy, mintha már ők is munkások lennének. Jó kapcsolatot alakul ki a tanulók és a munkások között.

A Tatabányai Szénbányák Vállalat segíti az iskolásokat. Lehet szerződést kötni, melynek értelmében a tanuló a vállalat - tól 4 éven keresztül ösztöndíjat kap / 500 Ft + tanulmányi eredményre max. 250 Ft / ezért viszont köteles a vállalatnál elhelyezkedni. Természetesen ha valaki nem kíván a vállalatnál dolgozni, felbontható a szerződés, de akkor vissza kell téríteni a juttatott összeget. Ezen kívül az iskola 500 Ft-ot juttat a tanulóknak ösztöndíj címen.

Ha valaki szakirányba tanul tovább, akkor a szerződés meghosszabbítható a vállalatnál.

Továbbtanulási lehetőségeink:

Bányászati ismeretekkel foglalkozó egyetem a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem. Itt sok kar közül lehet kiválasztani a számunkra megfelelő kart / bányamérnöki, kohómérnöki, gépészmérnöki kar stb. Akik a megszerzett villamoságtani, fizikai ismereteiket szeretnék gyarapítani, azok a Budapesti Műszaki Egyetemre jelentkezhetnek. Az iskolánk tanulóinak közül a vidékiek kollégiumi ellátást igényelhetnek. A kollégiumban rendkívül kényelmes szobák találhatóak. Az emeleteken fürdő-, mosó- és főzőfülkék találhatóak. Az iskola tanulóinak tudásukat matematikai, angol és nyelvi szakkörökben egészíthetik ki.



Milyen is a KISZ jelenleg

Röviden jobbat

Mi kell ahhoz, hogy valaki KISZ-tag legyen? Jóformán semmi. Nagyon kevés azok száma, akik tudatosan tették ezt, vagy legalábbis felelősséget éreztek volna, hogy ők most KISZ-tagok. Gyakran vélt előnyök - miért ne? - kötelező jelleg léptetett be sok fiatal a szervezetbe. Akik ilyen vagy ehhez hasonló indokok miatt lettek KISZ-tagok, természetesen nem is tettek sokat érte. Az is igaz, hogy nemcsak ez az oka az elfordulásnak. Sok kezdetben aktív fiatal is bizalmatlan lett a KISZ iránt.

Tulajdonképpen mi előnyt jelent számomra a KISZ-tagság, mi többet nyújt egy KISZ-en kívülinél?! - fogalmazódott meg egyre több KISZ-tagban a kérdés.

Problémák enyhítésére hozta a KISZ a KSZT 1984-ben a "Tinihatározatot". E határozat némileg felpezsdítette a KISZ életet, de a kezdeti sikerek után ismét hanyatlás következett. Újból sablonossá váltak a programok, mindig ugyanolyan, már-már unalmas rendezvények próbálták meg a fiatalokat szórakoztatni. Ilyen helyzetben nem is várhatja a KISZ, hogy az amúgy is passzív tagok tegyenek valamit. Az egész szervezet zárttá vált. A benne élők lehetőségeinek erős határt szab. A többszöri próbálkozások - valami új, eget megrázó módszerek, programok bevezetésére - legtöbbször már a szervezeten belül is kudarcba fulladt. Ezeket a problémákat már nem lehet egy-egy határozattal megoldani, alapjaiban kell megreformálni a KISZ-t. A XI. Kongresszus feladata éppen ez lesz.

Akkor hogyan képzeljük a KISZ jövőjét?

A jelenlegi helyzeten mindeképp változtatni kell. Egy színes változatos diákélet kialakítását kellene megvalósítani a KISZ-ben. Ne riadjunk vissza a fantáziadús, fiatalos módszerek, programoktól.

A közösségért végzett munka legyen megmértés alapja. A KISZ-be csak azok lépjenek be, akik már bizonyították munkájukkal, hogy már érettek a KISZ-tagságra. Lehet, sőt biztos, hogy a KISZ-tagok száma nagyon csökkenni fog, de kevesebb "igazi taggal" többet lehet tenni mint ma.

Hogyan is nézne ki egy a gyakorlatban?

Az iskolában jöjjenek létre öntevékeny csoportok. Mindenki dolgozzon valamelyik csoportban, abban amelyikben az érdeklődési körükhez legközelebb álló dolgokkal foglalkoznak. Ha ilyen csoport nincs, álljatok össze 6-10-en és hozzatok létre!

Már alakulóban van sulinkban egy barlangkutató csoport ehhez hasonlóan alakítsatok csoportokat, más érdeklődési körökből.

Ha már szerveződtek csoportok és működnek is az igen jól dolgozó embereket előzetesen elbeszélgetés után a csoport tagjai javasolhatják KISZ-tagságra. Ha ezt az irányító KISZ szerv elfogadta, felveszik a javasoltat a KISZ soraiba. Az újonnan felvett KISZ-tag továbbra is dolgozhat a régi csoportjában, de már a KISZ-feladatokat is el kell végeznie.

A KISZ feladata a csoportok közti kapcsolattartás, támogatás lenne. Ezenfelül szerveznie kellene az iskola, a város diákéletét. A KISZ-nek is lenetnek csoportjai pl. diákakadémiák, suliójság, iskolarádió, stb.

Természetesen csoportok a kollégiumban, városi szinten is létrejöhetnek.

A szervezethez tartozás kifejezése érdekében a jövőben új tagkönyv kerül bevezetésre.

Ebbe bélyegeket kell majd ragasztani. A KISZ

anyagi helyzetének javítása érdekében a tagdíj 60.- Ft-ra emelkedik - ennek 70 %-a marad az iskola KISZ szervezeténél, a többi a városi szervhez kerül.

Elképzelés, hogy a KISZ-tagok a KISZ rendezvényeire kedvezményesen, vagy csak úgy mehetnek. Pl. 15.-Ft-os belépőnél a KISZ-tag igazolványa felmutatás után 5.-Ft-ért bemehet. Ez a mi sulinkban mindenképp így lesz! Ezeket a "sorsdöntő" javaslatokat a KISZ XI. Kongresszus vitatja meg.

Küldöttgyűlés 86'

Iskolánkban március 5-én du.3 órakor lesz a küldöttgyűlés. Többek között szó lesz a kongresszusról, az iskolai KISZ elmúlt évi munkájáról. Az alapszervekből választott küldöttek mindenképpen jelenjenek meg!

Új választási forma /IKB/ 86'

Az új szempontok figyelembevételével iskolánkban egy ddig nem használatos, demokratikusabb választási forma lesz. Az IKB 8+1 fős. Mivel az iskola közös IKB-tól van szó, mindhárom sulinak képviselnie kell magát. Erre egy keretszámot adunk mindhárom iskolának, hogy hány személlyel képviselheti magát az IKB-ben. Ez a jelenlegi KISZ és Pártvezetőségek határozata szerint így nézne ki:

5 geológus
2 aknász
1 gépész

A választás során mindenkinek kell szavaznia mind a8 helyre.

Kényes kérdés a titkár személye. A titkár mindenképpen jó, ha aknász. Nagyon sokat számít a tekintély. Egy geológus vagy gépész nem tudna parancsolni a majd 10 évvel idősebb aknászoknak. Ezt meg kell értenünk, ha nem akarjuk az egységes, már megbékélt szervezetüket a csőd szélére juttatni. Persze nem kell ezt úgy érteni, hogy jogfosztottak lettünk. Az IKB hozhat magának olyan határozatot, mely szerint egy geost vagy gépészt IKB-titkári jogokkal ruház fel. Tulajdonképpen a régi monarchiához hasonló dualisztikus IKB-nk lenne.

A választás napját a küldöttgyűlésen mondja meg a jelölő bizottság.

Jó munkát, sikeresebb éveket!!



**KISZ KONGRESSZUS
1986**

MIT GONDOLSZ, KIRÓL SZÓL?

XY, mint általában mindenki, kiskorában született. Mint elsőszülöttre, a család gondos szeretete rá terjedt ki legjobban. Sok, későbbi bírálójának véleményével ellentétben VOLT gyermekszobája. Társai közül már korán kitűnt megnyerő humorával, szép beszédével, s főként tudásával.

Még kilenc éves sem volt, és már tudott olvasni! Társaival, akik szívesen játszottak vele, ebben az időben szokott rá a cigarettázásra. Eleinte még csak egy történelmi személyről elnevezett gyenge cigarettával füstölték tele az amúgy is zavaros agyukat, később a valamivel egészségesebb ragasztó szippantására tértek át. Már tizenegy éves korában mint első számú közellenségként ismerték a vonatokon. A jegyszedők misztikus rettegéssel gondoltak rá, pedig jámbor tréfáival senkinek sem ártott. Ezek között szerepelt a vészfék behúzása, a kalauz fülkébe zárása, stb.,

A csodagyerekként emlegetett XY-ra felfigyeltek a hatóságok is. A tiltakozó szülőket egy törvényerejű rendelettel meggyőzték arról, hogy gyermekük épelméjűségét

orvosilag meg kell vizsgálni. A nyaktól felfelé rágalmazott gyermek teljes erejét bevetve tiltakozott az orvosok ellen, és nem is kis sikerrel tette ezt, mert az ápolónők közül többen a fogászati rendelőben kötöttek ki.

Az orvosi vizsgálat eredménye kétségtelen volt, XY neve bekerült az újságokba. Világszenzáció! Szőnyben pontagyú gyermekket fedeztek fel!

XY a népszerűségtől elvakulva folytatta most már engedélyezett csínytevéseit. Sorban gyújtotta fel a házakat, törte fel az autókat büntetlenül, hiszen ő olyan egyedi darab az emberi nem történetében, hogyha elpusztul, spirituszban mutogatják. Élete csúcspontján tragikus körülmények között meghalt. Vizet ivott.

Polacsek Zsolt
III. B. Geof.



A KÖPENY

A köpeny olyan alkalmatlanság, amely lehet rövid, vagy hosszú! Ez különbözteti meg a rumtól, ami szintén rövid, de ital. Színét tekintve kék, vagy fehér, de gyakran kopott. A fehéret a tanárok hordják, a kékét az első éves tanulók. Közös jellemzőjük, hogy elől gombolódnak. Van, amelyik elől sem, mert nincs rajta gomb. Letépték. Legfontosabb tartozéka a zseb, mert a tanuló ebbe teszi a puskáját, vagy a kezét. Dolgozatírásnál gyakran mind a kettőt. Belső zsebe nincs, mert onnan nehéz lenne kihalászni a puskát.

A tanárok köpenye azért fehér, mert gyakran mossák. A tanulóknak viszont, ha koleszosak, maguknak kell mosniuk, ezért a szülők nem szeretik a köpenyt. Évente csak egyszer találkoznak vele, s akkor sem a tiszta oldalát ismerik meg. A köpenyek hátát tele szokták firkálni, amiből rövid idő alatt kitalálható, hogy a tanulók szeretnek egymás mögé ülni. Ezeket a szülői mosó kéz sem tudja eltávolítani. Csak ollóval. De ez nagyon hézagos megoldás. A köpeny kopása nem a tudással áll egyenes arányban, hanem az elvégzett évek mennyiségével. Ezért a kék köpenyt szégyelni szokták, de ettől még nem lesz kopott. A lányok köpenye ellenkező irányban gombolódik, mint a fiúké. A sulinkba nagyon kevés lány jár, és azok is hátulgombolósak.

Anyagát tekintve a köpeny: köpeny anyagú, egyrészt azért, mert a mozivászon nem olyan strapabíró, másrészt akkor mire vetítenének. A köpenyt éjjel csak az nem veszi le, aki akkor is tanul (vagy túl sokat ivott).

Megállapítom tehát, hogy a köpeny az osztályharc

LEGALACSONYABB formája!

Szabó I. Zsolt
IV. Gép.

TÖRTÉNELEM

Ez teljesen hülyének néz engemet! - volt az első gondolatom. Még, hogy mikor volt a mohácsi vész?! Most van vész!! Ez azt hiszi, én ismerem az ABC-t, meg az évszám táblázatot. Valóban hallottam már ilyesmiről, az igaz, talán a hugom ő már látott is ilyet, de én még saját születési évemet is csak hozzávetőlegesen, kerekítve ismerem.

Ilyen oktanan kérdést! Hát kit érdekel az a kalapos Lajos király, meg hogy meghalt. A tanár legalábbis ezt állítja. Biztosan ő is ott volt.

Már teljesen elvesztettem a fonalat, - melyet a köpenyem alatti pulóverből húzogattam - mikor halk suttogásra lettem figyelmes. Z.A. volt (az osztály büszkesége) teljes életnagyságban. Már csak egy kérdés volt fennforgásban, hozzám beszél, suttog, vagy csak a termet őrzi? Eközben, mivel teljesen elmerengtem a mohácsi csata következményein, újabb kérdések következtek. Azt mondta Cseleptak, rávágtam Galapatak, azt mondja Izabella, azt mondom ismerem, azt mondja Szapolyai rávágtam - Z.A. kezére, mert éppen az uzsonnámat pakolta ki a táskámból.

Szememet lesütve, szinte megsemmisülve álltam. Engem soha nem érdekelt a hentes mesterség, - jutott eszembe, mikor az ország 3 részre szabdalásáról volt szó. Miért pont én felelek? Ötlött fel bennem a gondolat. Pont én? Én, aki ma éppen gyengélkedem!

Most megint hozzám szólt. Azt mondta ismétlőkérdés. Azt mondtam, az jó, mert amit eddig mondtam, azt nem nehéz elismételni. Hogyan? Hülye vagyok? Hátam mögött Z.A. (az osztály büszkesége) felröhög. Rajtam röhög - gondolom magamban, hátrafordulok - most elpuasztulsz! - kiálltam, s a nyitott ablakon át kidobom az utcára. - A történelemkönyvet.

Még egy kérdést tesz fel! Hát nem elég ennyi?! Ez volt minden tudásom! A kérdés feltevése azonban úgy látszott, elmarad, de aztán Z.A.-t, az osztály büszkeségét bízták meg a kérdéssel. Ez engem szívat!! Ezt én még nem tanultam! Tiltakozom Mátyás király neve hallatán. Mátyás a XVIII. században élt, a Duma jegén ő verte le a Rákóczi szabadságharcot 1795-ben, s az ő fia, I. Ferencz József alakította meg a kiegyezést Horthy Miklóssal.....

Vége. Az utolsó kérdés már csupán annyi, hogy hányast akarok. Gondolkodás nélkül mondtam: 5, de a tanár úr hozzáteszi az 5 mellé, hogy 1-est.

Ötöst!

-Hát ez csodálatos- mondta a tanár, és beírta az - egyest!

DOLGOZATJAVÍTÁS

Eszperente eledelek:

- Kerek meggyet lelek, melyet e percben lenyelek.
- Eper, meggy, cseresznye tejjel megkeverve, ez Elek remek eledele.

Eszperente szerelmes levelem:

Kedvesem!

Lehetetlen le nem jegyezmem: szeretlek, De meggebedek, mert nem lehetek veled!

Mese:

Egy ember este megleste, merre megy e negyven beste. Egy felcser ez elmebeteg lette eszperente jegyzete felett.

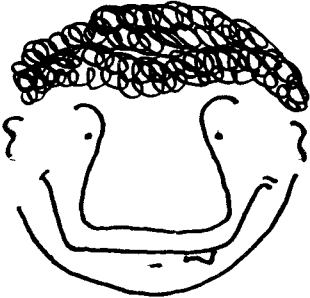
Ul.: Nevem Mercsek, de mert fejem ezen verseket lejegyezve serceg, befejezem, eszem erre feleslegesen nem fessegetem, megyek, eszem.

Lejegyezte eszperente nyelven e lehetlenséket

Mercsek (Annamária)
Geo. I.a.

- Azt nem lehet biztosan tudni, hogy Álmos valóban élt-e, vagy csak mondai alak, hanem hogy Árpád az ő fia volt, az bizonyos.
- Az osztrák katonák úgy megijedtek a magyar huszároktól, hogy hanyatt vágódva futni kezdtek.
- II. József Mária és Terézia fia volt.
- Többféle kerek számot ismerünk, de legkerekebb a nulla.
- Az emberiség hálás lehet Edison-nak, hogy lángelméjéből kipattant a vilámlamosság szikrája.
- A végek vitézei többnyire nem éltek haláluk napjáig, mert már korábban elestek.
- Barbarossa seregében kitört a malária. A malária elől a császár is csak álruhában tudott menekülni.
- Az ebihal átmenet a kutya és a hal között.

(Kisfaludy)



MENZAI ILLEMTAN

Sorakozásnál egymás lábát taposni tilos,
mert az az övé!

Ne gondoljunk az adagunk nagyságára,
mert még csalódás éphet!

A levest szürcsölni tilos,
mert valaki azt találja hinni, hogy még meleg!

Nem illik a levest szürcsölve enni,
mert már az is feltűnő, hogy megesszük!

Főleges a társadat megkérdezni, hogy mit esztek,
mert ő sem tudja!

Vizet csak akkor töltünk, ha
ha van mibe!

Nem illik a tányért kitörölni,
mert azt találják hinni, hogy még éhesek vagyunk!

Nem illik az ebédlőben csámcsogni,
még akkor sem, ha nincs semmi a szánkban!

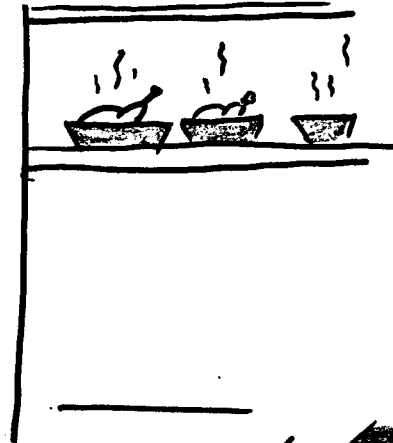
Ebéd közben ne arra gondoljunk, amit eszünk,
hanem arra, amit szeretnénk!

Ebéd közben ne nézd a másik tányérját,
mert megkaphatod az ő adagját is!

XXXXXXXXXXXX

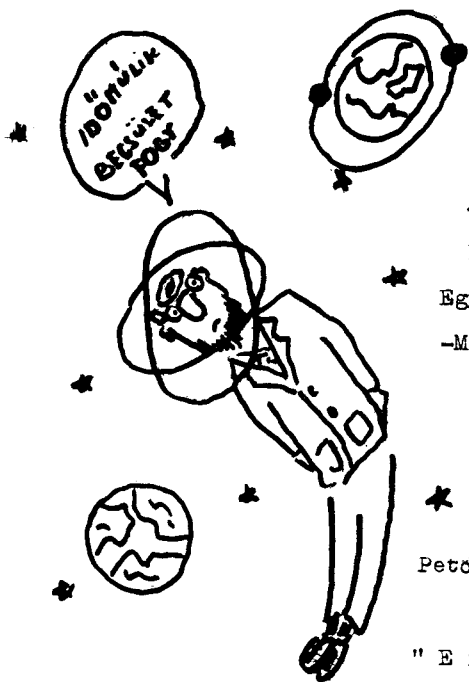
-Ez a káposzta édes.
-Nem káposzta, hanem spagatti!
-Annak viszont elég savanyú!

-Idának már megint rossz kedve van!
-Miből gondolád?
-Nem találtam a tányéromban semmit.



AZ „ÉLETÜNK”-ET SZERKESZTETTÉK, ÍRTÁK, JAVÍTOTTA, S ÚJRA ÍRTÁK, FOTÓZTÁK, GÉPELTÉK, ÉS
RAJZOLTÁK ÁRMAI BÉLA TANÁR VEZETÉSÉVEL A SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG TAGJAI:
(KISS ÁRPÁD, NÉMETH KÁROLY, SZÉCSI CSILLA)
TATABÁNYAI SZÉNÁNYÁK HÁZI SOKSZ. 335/1986. FV.: CSICS GYULA, FK.: PERGER ISTVÁN

HOGY MIK VANNAK ?!



Fizika óra. A tanár magyaráz. A téma: tömeg, gyorsulás, sebesség, meg effélék. A magyarázó érzékelhetőbbé kívánja tenni az elmondottakat és így szól az osztályhoz:

- Képzeljének el egy ilyen tömegű testet, mint én, és ezt kilövik a világűrbe.....

Egy hang hátulról:

-Mi azt nem érzük meg, tanár úr!

XXXXXXXXXXXX

II. Endre, mikor a galíciai hadjáratból hazatért, országát és feleségét fenekestől felfordulva találta.

XXXXXXXXXXXX

Petőri a segesvári csatában elesett és meg is halt.

XXXXXXXXXXXX

" E fiúból pap lesz, akárki meglássa, mint komor bikáé, olyan a járása. "

Uj tanár érkezett az iskolába. Fiatal, gyermekarcú.

A tanítás első napján igyekszik fel a tanáriba.

Már fogja a kilincset, nyitná az ajtót, amikor

a tanári szoba előtt várakozó két nebuló

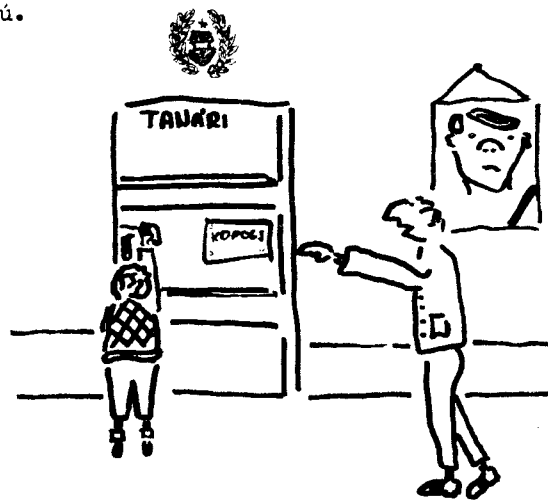
egyike odaugrik, a megszeppent tanár kezét

leveszi a kilincsről és így szól:

- Előbb kopogj -, és itt egy nyomdafestéket nem tűrő kifejezés következett, mely b-vel kezdődik és d-vel végződik.

Nagy volt a meglepetés, amikor az első órán a

diáknak vélt tanár lépett az osztályba.



Vizsgaidőszak. Derűs és borús arcok. Kinek, kinek eredménye szerint. X tanárnak " nagy dolga " támad, és vizsgát felfüggesztve a két angol szó rövidítésével jelölt helységbe távozik.

Végzi a dolgát. Nyilik az ajtó. Két hang:

-Te hogy mentél?

-Tűrhetően!

-És te?

-Elég jól, csak az a dög X akar meghúzni magyarból, hogy szakadna rá az ég ott ahol van!

-Itt vagyok, uraim! -szólalt meg X, és ha nem igyekeznek, együtt pusztulunk.

ORSZÁGOS ÁSVÁNYBÖRZE

Tatabányán
'86 április 19.
9^h – 15^h

a

KÖZMŰVELŐDÉS
HÁZÁBAN